

ת"פ 1186/98 - מדינת ישראל נגד עמאד ח'לאילה, אשרף אלנג'אר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1186-98 מדינת ישראל נ' ח'לאילה ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

נגד

1. עמאד ח'לאילה
2. אשרף אלנג'אר

החלטה

לפניי בקשת הנאשם 1 (להלן: הנאשם) שכותרתה: "בקשה דחופה לקיים החלטה שיפוטית וביטול צו מאסר".
הבקשה הינה בעיקרה בקשה לעיכוב ביצוע מאסר חלף קנס. הבקשה הוגשה בעקבות צו מאסר שניתן כנגד הנאשם
עקב אי תשלום קנס, עליו חתמתי ביום 30.6.2014.

עיון בתיק בית-המשפט מעלה כי עוד במרץ 2012 חתם כבוד השופט לי-רן על צו מאסר עקב אי תשלום
הקנס. בשעתו, הגיש הנאשם בקשה שכותרתה "בקשה דחופה לעיכוב הליכים וביטול צו מעצר". ביום 28.5.2012 דחה
השופט לי-רן את הבקשה הנ"ל מטעמים שפורטו באותה החלטה. למיטב הבנתי, הנאשם לא השיג בשעתו על אותה
החלטה. מכל מקום, ברי כי מותב זה אינו יושב כערכאת ערעור על אותה החלטה. ודוק, צו המאסר עקב אי תשלום
קנס עליו חתמתי אנוכי ביום 30.6.2014, ניתן בהמשך להחלטת כב' השופט לי-רן הנ"ל מיום 28.5.2012 ולצורך
יישומה.

יוער כי בעוד הנאשם טרח להזכיר בבקשתו שלפניי את החלטת כב' השופט לי-רן משנת 2002, הוא נמנע
מלציין בבקשתו את ההחלטה המאוחרת יותר של השופט לי-רן מיום 28.5.2012 לפיה נדחתה בקשתו הקודמת לעיכוב
ביצוע המאסר חלף קנס. על פני הדברים, אין הדבר ראוי.

אוסף כי הבקשה שלפניי הינה לקונית - היא אינה מפרטת כלל האם עד היום הנאשם שילם חלק כלשהוא
מהקנס שהוטל עליו בגזר-הדין ובאילו מועדים, בליווי תיעוד מתאים. הבקשה אינה מפרטת האם בעבר פנה הנאשם
למרכז לגביית קנסות בבקשות מתאימות, האם נערכה חקירת יכולת ומה הוחלט בעניין. זאת ועוד; לבקשה לא מצורף
תיעוד כלשהוא מלבד תצהיר קצר.

הלקוניות של הבקשה בולטת, בשים לב לכך שמדובר בקנס בסך 3,000 ₪ שהוטל על הנאשם במסגרת גזר-דין שניתן בעניינו בהליך שבכותרת עוד בשנת 1998. בשנת 2002 ביטל כב' השופט לי-רן את תוספת הפיגורים ופרס את הקנס ל- 5 תשלומים עקב טענת הנאשם בדבר מצב כלכלי קשה. אף-על ההזדמנות האמורה שניתנה לנאשם לפי בקשתו, הרי מאז ועד היום - בחלוף שנים כה רבות - טרם שולם הקנס כנדרש.

אשר על כן, ונוכח הטעמים האמורים, אין באפשרותי להיזקק לבקשה במתכונתה.

המזכירות תודיע.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר
הצדדים.